

lujące zaopatrzenie inwalidów wojennych oraz pozostałych po inwalidach wojennych, poległych i zmarłych (art. 1 b).

Art. 57 (przejściowy). Wdowy i sieroty po inwalidach, wymienionych w art. 1 b, które pobierają już ze Skarbu Państwa Polskiego zaopatrzenie na podstawie innych przepisów prawnych, dotychczas obowiązujących, a które nie posiadają warunku, przewidzianego w art. 14 b), będą nadal korzystały z zaopatrzenia, jednakowoż według postanowień niniejszej ustawy.

Art. 58. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Skarbu i Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wojskowych:

w z. De Henning-Michaelis

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Jankowski

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

K. Kucharski

196.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 lutego 1921 roku

w przedmiocie zgłaszania kursów sanitarnych i rejestracji osób, które ukończyły kursy sanitarne i wykonywują zawód sanitariuszy.

Na podstawie art. 2 p. 16 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Zakłady i instytucje prywatne i publiczne (z wyjątkiem zakładów i instytucji państwowych) oraz osoby, które zamierzają otworzyć kursy sanitarne, winny nie później, jak na 2 tygodnie przed rozpoczęciem wykładów względnie zajęć na kursach zawiadomić, o tem pisemnie państwowe władze administracyjne I instancji (powiatowe urzędy zdrowia), a w m. st. Warszawie—Okręgowy Urząd Zdrowia, zaś w m. Łodzi i Lublinie—Województwa (Wojewódzkie Urzędy Zdrowia).

§ 2. W zawiadomieniu o zamierzonym otwarciu kursów sanitarnych należy podać: 1) nazwisko i adres kierownika kursów, 2) wykaz osób wykładających, 3) warunki przyjęcia na kurs, w szczególności wysokość opłat jakie mają być pobierane od uczniów, 4) wykaz zakładów leczniczych, w których mają się odbywać zajęcia praktyczne, 5) dokładne oznaczenie miejsca i czasu, w którym mają się odbywać wykłady, 6) czas trwania kursów.

Do zawiadomienia winien być dołączony możliwie szczegółowy program kursów.

§ 3. Kierownicy kursów obowiązani są przedkładać właściwym władzom (§ 1) wykazy osób, które ukończyły prowadzone pod ich kierownictwem kursy, podając nazwisko, imię i miejsce stałego zamieszkania tych osób.

§ 4. Otwieranie kursów sanitarnych bez zawiadomienia władz jest wzbronione.

§ 5. Osoby, które przed wydaniem rozporządzenia niniejszego ukończyły kursy sanitarne (§ 1) i wykonywują czynności, do których przygotowały się na tych kursach, winny osobiście, lub na piśmie zarejestrować się w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Rejestracje przeprowadzają na podstawie przedkładanych przez zgłaszającego się dokumentów i zaświadczeń władze w § 1 wskazane.

§ 6. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl ogólnych postanowień karnych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*

197.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 1 kwietnia 1921 r.

w sprawie ograniczenia przywozu fasoli.

Na podstawie art. 2 p. 9 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dziennik Praw № 63, poz. 37), w porozumieniu z Ministrami Apropowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Przemysłu i Handlu, zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelkie transporty fasoli, sprowadzane do kraju z zagranicy, winny posiadać świadectwo pochodzenia (certificat d'origine) fasoli z dokładnym podaniem w tem świadectwie jej gatunku (nazwy botanicznej).